

892

Διαθήκη

φ. 472^v

/ Φ 510

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 16/
 εἰς τὸ σπίτιν καὶ [] / κίας γυνῆς Σταμάτην Πολυκρέτην ἐπειδὴν καὶ οὐδεὶς
 τῶν ἀνθρώπων οἶδεν τὴν τελείωσι[ν αὐτοῦ οὐ] / δὲν τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥρα κατὰ
 τοῦ Κυρίου τὸν λόγον διὰ τοῦτον καὶ ἡ ἄνω εἰρημένη κερά 'Α[] / εὐρισκομένη
 εἰς κλίνη κατάκοιτην ἀσθενῆς μὲν τῷ σώματιν ὑγιῆς δὲν τὸ νοεῖν καὶ φρονήμ[ατιν] /
 σῶον γὰρ ἔχειν τὸ νοῦν ἀκεραία τὴν γλῶτταν καθαρά τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας τῆς
 αἰνσ[θήσεις] / χάριτιν Χριστοῦ μὰ φοβιζαμένη τὴν ἀωρία τοῦ πικροτάτου θανάτου
 μὴν τὴν καταλάβη [ἀφ] / νίδια καὶ μείνη ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπο-
 γράφοντα νοτάριον ἵνα δ[ιὰ] / τῆς τοιοῦτης διαθήκης διορθωθήσεται καὶ ἐν μπρώ-
 τοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν / Κυρίῳ ἀγάπη καὶ τετελειωμένη συν-
 χώρεσιν ἔπειτα ζητεῖν καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν ἤτοι λέγει / ἀφήνει τοῦ παι-
 δίου τῆς τοῦ Ἰωάννη τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου
 καὶ τὴν ἐδικὴν τῆς [ἔ] / πειτα τοῦ ἀφήνει τὸ ἴδιον σπίτιν ὅπου κάθεται τὴν σή-
 μερον τὸ ἔχειν ἀγορά τῆς νὰ εἶναι ἐδικὸν τοῦ / τῆς ἐξουσίας του / καὶ νὰ κά / θεται
 μὲ / τὸν κύρη / του ἕως / νὰ παν / τρευτῆ /, ἂν ἴσως καὶ ζήσῃν καὶ παντρευτῆν
 καὶ κάμη παιδὶ νὰ τὸς τὸ δῶνη, εἰ δὲν καὶ τύχη του θάνατος / χωρὶς κληρονόμους
 νὰ πηγαίνη τὸ αὐτὸν σπίτιν εἰς τὸν Μέγαν 'Ηλία ὅπου θέν νὰν ἐνταφιαστῆν / διὰ
 νὰ ἔχῃν τὸ μνημόσυνόν τῆς ἀενάως. 'Ακόμα λέγειν πὼς ἔχειν μία κασέλα γεμάτην
 τὰ ροῦ / χαν εἰς τὴν βούβα τῆς 'Αγγελίνας τῆς θυγατέρας τῆς Μαρίας τῆς 'Αντζι-
 γκάνας καὶ ἔχει μέσαν [] / γαρια σεντόνια καὶ ἀφήνει τὰ δύο τοῦ παιδιοῦν
 τῆς καὶ τὸ ἓνα ζευγάριν τοῦ ἀντρός τῆς καὶ τρεῖς ποδιές καὶ δίνει [] / λετα καὶ
 δύο τραβέρισες καὶ δύο λουντάνες ὁμορφες καὶ δύο στομαχικοὺς καὶ δύο ζευγάρια
 κάρτζες [] / καὶ δύο πουκάμισαν καὶ εἶναι τὸ ἓνα χωρὶς κορμοπουκαμισαν καὶ
 τρεῖς μπόλιες καὶ ἓνα ζευγάρι μαζε[λά] / ρια ἀσπρονκέντητα καὶ ἀφήνει τα καὶ
 αὐτὰ τοῦ ἄνωθεν παιδίου τῆς. 'Ακόμα λέγειν πὼς τῆς χρεω[στεῖν ἡ] / Σοφία τοῦ
 Μοδινοῦ ἔξε ρεάλια καὶ ἀφήνει τα καὶ αὐτὰ τοῦ παιδίου τῆς, ἀκόμα χρωστεῖ τζη
 καὶ ἡ Γλέντα / τοῦ 'Αντρόνικου δώδεκα ρεάλια καὶ αὐτὰ τοῦ παιδίου τῆς καὶ βα-
 σταῖ τζη μία κολλαίνα κ' ἓνα βουλωτῆρι, ἀκό / μα καὶ ὁ Μαρκάκης 'Αμπελικόπουλος
 ρεάλια ἔντεκα μὲ τὸ σκρίτον του καὶ αὐτὰ τοῦ παιδίου τῆς. 'Α[κό] / μη θέλει τζη
 ἡ Φλουροῦ τοῦ μισέρ Μιχάλη Λεύκαρου ἡ φυσικὴ ρεάλια πέντε καὶ ἀφήνει τα εἰς

τὸν μο[να] / στήρι τοῦ Μέγαν Χρυσοστόμου νὰ τὴν ἐγγράψην ἀφέντης ὁ ἱερομό-
 ναχος ὁ παπᾶ κὺρ Καλλίνικος εἰς τὴν / Ἄγια Πρόθεσιν. Ἀκόμα θέλει τῆς ὁ μαστρὸ
 Σταμάτης ὁ Μαστοράκης τέσσερα ρεάλια καὶ ἀφήνει / τοῦ κουνιάδου τῆς τοῦ ἀφέντη
 τοῦ ἱερομονάχου νὰ τῆς κάμη ἓνα σαρανταλείτουργον. Ἀκόμα θέλει / τῆς ἡ Ἄν-
 νούσαν ἡ Μάμουνα τρία ρεάλια καὶ ἀφήνει τα τοῦ παπᾶ κὺρ Ἰωάννη τῆς κερὰ Λεού-
 σας ἡγου τοῦ Κακα / λιώρη νὰ τῆς κάμη τὸσες λειτουργίες ἀκόμη ἡ κερὰ Φλου-
 ρέντζα τοῦ ποτὲ παπᾶ Νίκου ρεάλια / ἔξε καὶ βαστᾶ τζη μία κούπα καὶ μία κουρ-
 τούνα μεταξωτὴν / καὶ ἔχει τα / καὶ ἐκεῖνα / μὲς τὴν / κασέλα / καὶ αὐτὰ τοῦ παι-
 δίου τῆς. Ἀκόμη θέλει [τῆς] / καὶ ἡ Ἄντριάνα τοῦ Κουμούλου ρεάλια τέσσερα
 καὶ ἡ Νικολέτα τῆς Γαρδασοπούλας ἄλλα τέσσερα / καὶ ἀφήνει τὰ πέντε ἀπ' αὐτὰ
 ταορέτο εἰς τὸν Μέγα Ἡλία διὰ μία πρόθεσιν νὰ τὴν γράψουν / εἰς τὴν Ἄγια Πρό-
 θεσιν νὰ μνημονεύεται ἀενάως καὶ τὰ ἄλλα τρία ποὺ ἀπομείνουσιν νὰ τὰ πά / ρη ὁ
 κουνιάδος τῆς ὁ ἀφέντης ὁ ἱερομόναχος νὰ τῆς κάμη τὸσες λειτουργίες. Ἀκόμα λέγειν
 πὼς ἔχει / καὶ τρία μετζάνια καὶ αὐτὰ τοῦ παιδίου τῆς καὶ ἀκόμη καὶ ὅ,τι ἄλλη
 μασαρία τῆς εὐρίσκεται νὰ εἶναι τοῦ παιδίου / τῆς καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐπιρωτηθεὶς παρ'
 ἐμοῦ τοῦ νοτάριου εἰ ἔχην παραγγεῖλει τι ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶν / εἰ μὴ ἡ παροῦσαν
 τῆς διαθήκην θέλει εἶσται ἰσχυρὴν βεβαία καὶ πιγούρα παρακαλώντας καὶ ἀξιοπί-
 στους / μαρτύρους οἱ ὁποῖοι γράφουν ὑπὸ χειρῶν στος.
 / — Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας ὡς ἄνωθε
 / — Καλλίνικος ἱερομόναχος Πολέμαρχος πνευματικὸς μάρτυρας
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

893

Προικοσύμφωνο

φ. 473^{r-v}

/ [Ἐβ]γαλμένος ὁ πόντος διὰ τὰ σπίτια ποὺ ἔκ[τισε]ν ὁ μαστρὸ Γεώργης
 Φ [51]1

/ [... ..] ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 23/ ἐπειδὴ
 καὶ ὁ μαστρὸ / [Γεώρ]γησ Ροδίτης Θεοῦ θέλοντος ἔχειν λόγον συμφωνίας ὑπαν-
 δρείας ὅπως σὺν Θεὸν ἅγιον / [] τὴν κόρην τοῦ κὺρ Μανασῆν Κυπραίου ὀνό-
 ματιν Λιανὴ εἰς γυναῖκα του νόμιμην / [καὶ εὐλογητι] κὴν κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς
 νόμους τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας / [] καὶ ἡ κερὰ Παρασκευὴ
 ἡ θεῖαν τῆς τῆς ἄνωθεν κόρης τῆς κερὰ Λιανῆς ἐδῶ πρε / [ζέ]τε ἡ ἄνωθεν κερὰ Παρα-